

“మల్లెపూవు వికసించింది”

రచన: “శ్రీ సాయి శ్రీ”

కృష్ణానది పొంగి పొరలుతుంది. దూరముగా రెండువైపుల కొండలు, మధ్య అన్నమిస్తున్న సూర్యుడు, అడ్డముగా బస్సులు. కార్లు మనుషులు పగైరాలతో హడావిడిగావున్న వంతెన, “కూ” అని గిబెడుతున్న రైలుఇంజన్ శబ్దముతో మనోహరంగావుంది. రామమూర్తి తన స్కెచ్ పస్తకములోకి సాధ్యమైనంత వరకు అదృశ్యాన్ని ఎక్కించాడు.

ఇంటికి చేరుకొని, ముఖం కడుగుకొని వెనదిరిగాడు వంటగదివైపు.

“ఛా! అదేమిటే అక్కా? కాఫీలో నీళ్ళుకల్పియిస్తున్నావ్?”

“పనిపాటలు లేకుండా బొమ్మలు గీచుకుంటూ తిరిగేవాడికి చిక్కటికాఫీ ఎలావస్తుంది?”

“చిన్నబావకేం అఖిలభారత కిర్తి వంది!”

“ఉందిలే తప్పెడు! నాల్గేళ్ళక్రింద ఏదో ఒక బహుమతియిచ్చారు. ఈయన పనిపాటలేకుండావున్నా యింత తిండి పడేస్తున్నారు మీబావ! చదువుకు ఎంతైందో తెలుసా? ఐదువేలు! వెలగ పెట్టింది బీ. కామ్. ఇంకా ఉద్యోగము లేదు. ఎన్నిరోజు లీ దండుగతిండి!” అంటూ వినవిన భర్తగదిలోకి వెళ్ళింది రాధ అతన్ని నిద్రలేపటానికి.

రామమూర్తి కి మాటలు ములుకుల్లాగ తగిలాయి! వదినెకెంత అక్కనుంది! అవును! ఉద్యోగం రాలేదు. ఎన్నిటికో ప్రయత్నించి విఫలుడైనాడు. మూర్తి అలోచనలో మునిగిపోయాడు.

“ఏంబావా? అలా శిలాప్రతిమలాగ నిలబడిపోయావు. ఏదైనా చిత్రం గీయ పోతున్నావా? కాఫిత్రాగి అలోచించు కుంటున్నావా?” అన్నది సుశీల.

మూర్తి నిండుగా నవ్వాడు. సుశీల తనచేతిలోని కాఫీ అందించపోయింది. మూర్తి దూరంగావున్న కాఫీ అందుకున్నాడు.

“రాంబావా! అదివద్దు! ఇదితీసుకో” సుశీల మధనపడింది. చిన్నబావకు జరిగే అన్యాయంచూచిన ఏ మరదలు బాధపడదు?

“ఫర్వాలేదు సుశీ! ఈకాఫీ నాకోసం తయారుచేయబడినది. అది నీకోసం. ఎవరికోసం చేయబడినదివారే త్రాగాలి! దానికీకారణంవుంది. అది నీకుతెలుసు” అంటూ కాఫీ పూర్తిచేశాడు మూర్తి. ముఖము మీద దోబూచులాడుతున్న అతనిజుట్టు అందముగావుంది. చిన్నబావ గదివైపు పోతున్నాడు. అతనినే చూస్తుంది సుశీల. అనురాగమయి!

“చూచారా! అందరికీ ఒకేసారి కాఫీ కల్పానుగదా! తనకు కాఫీనీళ్ళు కల్పియిచ్చానని... ఏదో వ్యాఖ్యానం చేస్తున్నాడు మీతమ్ముడు. ఛా! ఎంతచేసినా మెప్పలేదు....” కలహకంఠి!

అప్పుడే నిద్రలేచివస్తున్న కృష్ణమూర్తికి ఇది చాల విసుగుపట్టించింది. “ఏమిటే వెధవగోల! తెల్లవారగనే కాకుల్లాగ....”

“అంతా నన్ను ఆడిపోసుకొనే వారే!” అన్నది రాధ చీరెకొంగుతో ముక్కుతుడుచుకుంటూ.

“ఏంరానంగతి?...” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి తమ్మునివైపుచూస్తూ.

“ఏంలేదుబావ! అక్క....” అని చెప్తున్న చెల్లెల్ని, “నువ్వూరుకోవే! పెండ్లికానిదానివి! ఎంత చదువుకున్నా మొగవారి నంగతులకు పోగూడదు” అని నోరుకుక్కేసింది రాధ.

“ఛీ! ఛీ! వదిన మరదులకు ఒక్కక్షణం పడదు! మీలో ఎవరో ఒకరు ఈ యిల్లు వదిలితేగాని శాంతివుండదు! ఎలాగో తగలడండ్డి!” కోపంతో అతను రైల్వేస్టేషనుకు వెళ్ళాడు. ఆయనకు మంగళగిరి కాలెండరింగ్ ఫాక్టరీలో వుద్యోగం.

ఆ యింటిలో పొగ రాజుకుంది. మంటలులేవటం ఎంతసేపు?

* * * ఆ సంఘటనతో రామమూర్తి మనస్సు వికలమైంది. అన్న మంచి వాడే! కాని వదినెకు తనమీద నిష్కారణవైరం! సుశీ తనతో సరదాగా మాట్లాడటంకూడ అమెకు కోపహేతువే! అతని అలోచనలతో సంబంధములేని మద్రాసు మెయిల్ విజయవాడస్టేషన్ దద్దరిల్లేటట్లు అరిచింది. దీపాలకాంతిలో కాలవప్రక్కన, స్టేషన్ యార్డుకు దగ్గరగావున్న ఆంధ్రకేసరి విగ్రహము గంభీరంగావుంది. ఇంద్రకీలాద్రి పర్వతముమీదవున్న కనకదుర్గ తల్లికి మనస్సులోనే నమస్కరించాడు. కృష్ణానదీ నీలికాంతులు మనసారచూచాడు. ఈ సౌందర్యము తనకు దూరం అయి పోతున్నది. అతని అది తీరినివేదన.

* * * లోకముపోకడ వేరు! అనుకున్న దంతా అలాగే జరగదు, మద్రాసులో అతనికి అంతసులభముగా వుద్యోగము వారకలేదు.

రత్నయ్యకంపెనీ కోడంబాకములో పేరు మోసినది. సునిమా బానర్లు, పోస్టర్లు అతనికంపెనీలో తయారైతేనే చిత్రం శతదినోత్సవము చేసుకుంటుందని సినిపకులవాక్కు. కన్నయ్య, మన్నారు అతనిక్రింద పనిచేసేవారు. ఇద్దరు అన్నదమ్ములు. వారికి ఒక్కొక్క

విద్యలో ప్రత్యేకత! ఉమ్మడిగా ముగ్గురు బొమ్మలు ఒకరితర్వాత ఒకరు తీర్చి దిద్దుతారు. రత్తయ్య పైమెరుగులు చేస్తాడు. మూర్తిపని అక్కడ లెక్కలు వగైరాపనులు చూడటం. రంగులు కొనటం. ఏదో జీవనాధారం! “గుడ్డిలో మెల్లశ్రేష్ఠ!” అంటే!

ఈ రోజుల్లో ప్రతిరంగములో సూటి పోటీలు ఎక్కువ. చిత్రపరిశ్రమలో తరుచు అది నాట్యంచేస్తుంటుంది. ఒక కథను ఇద్దరు నిర్మించారు పోటీలుపడి. “చిట్టెమ్మ పెండ్లి”, చిట్టెమ్మ కల్యాణం” అన్న పేర్లతో చిత్రాలు తీశారు. గుర్ర పుందాలలాగే కిచులాట మొదలైంది. ప్రతికల్లో ప్రకటనలదగ్గర్నుంచి, విడుదలతేదిదాకా పోటీపడ్డారు. గిజిగాని గూడులాంటిదిది.

ఇది రత్తయ్యకంపెనీలోకూడా ప్రాకింది. బేరం వేలంపాటలాగ పెరిగింది. మొట్టమొదట తనదగ్గరికివచ్చిన “చిట్టెమ్మ కల్యాణం” వారికి చిత్రాలు గివియిచ్చింతర్వాత రెండోవారికి వేస్తానన్నాడు రత్తయ్య. అతనిమాటలు రుచించలేదు వాళ్లకు. మీసము మెలమెలవేసి, డబ్బు పారపోసి మన్నారు, కన్నయ్యలను కొనేశారు. ప్రతిఫలంగా మరురోజు ఆడేపీధిలో కన్నయ్య అండ్ మన్నార్ కంపెనీ వెల్పింది.

రత్తయ్యకు రెండుచేతులు విరిగినట్లు అయింది. చిన్నప్పటినుంచి దిక్కులేని వారైన ఆ అన్నదమ్ములను చేరతీసి, యింతవాళ్ళగా చేసినందుకు నమ్మక ద్రోహులైనారు. అతనికి చేయి ఆడలేదు.

“రత్తయ్యగారు! నా చిన్న మనవి వినండి! చిత్రకళలో నాకు ప్రవేశముంది. ఒకజానరు నేను పూర్తిచేస్తా. మీకు నచ్చితే మిగతవి....”

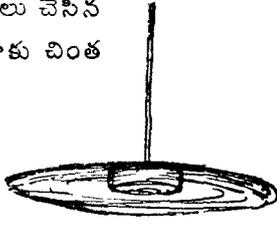
“ఏమిటి? నిజంగానా?...” అని రత్తయ్య ఎగిరి గంజేశాడు. మూర్తివేసే తీరు అతన్ని ఆశ్చర్యాంజుధిలో ముంచేసింది.

అతని హస్తలాఘవముచూచి రత్తయ్య మురిసిపోయాడు.

“ఇక మీరు దిద్దవల్సింది బాకి వుంది” అన్నాడు మూర్తి.

“మూర్తి! నిన్ను దేవుడు నాదగ్గరికి పంపాడు! నేను నిన్నుగుర్పించలేడిప్పటిదాక. నీచిత్రం దిద్దేశక్తి నాకులేదు.

ఆద్రోహులు చేసిన దానికి నాకు చింత లేదు....”

అరోజు సాయంత్రానికి పాతబోర్డు తీసేసి, “రత్తయ్య అండ్ మూర్తి” అనే కొత్తబోర్డు కట్టాడు రత్తయ్య. రత్తయ్య మూర్తి భాగస్తులైనారు.

“చిట్టెమ్మ కల్యాణం” తాలూకు చిత్రాలలో జీవకళ వుట్టిపడుతుంది. “చిట్టెమ్మ పెండ్లి బొమ్మలు జీవకళలేక వెలాతెలాపోయాయి! రత్తయ్య మూర్తుల పేర్లు మ్రోగిపోయాయి!

* * *

అదృష్టము అడవిలోవున్నా కల్పి వస్తుంది! వూసుపోక చేసిన అధికేష

నుకు ఇంటర్వ్యూకు ఢిల్లీకి రమ్మని వచ్చింది. నెల తిరక్కముందే మూర్తి డిప్యూటీ డైరెక్టరు-డిజైన్సుగా కేంద్ర సేవాకేంద్రములో నియమించబడ్డాడు. నెలకు ఏడొందలచిల్లర జీతము.

అయినా మొట్టమొదట ఆశ్రయ మిచ్చిన రత్తయ్యను మర్చిపోలేదు.

ఉద్యోగధర్మమీద అతనుదుంగళ గిరిఫాక్టరీని చూడటానికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. అతని అన్న అక్కడే వుద్యోగముచేసేది అతనిమనస్సు దడదడలాడింది.

“కృష్ణమూర్తిగారు! మీరు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా చేసిన సేవను మేము మర్చిపోలేము. ఇది కంపినివ్యవహారం దయకు వ్యక్తిగత ఆభిమానాలకు తావు వుండదు. అఖరుసారిగా మానేజింగ్ డైరెక్టరుచేప్పింది మీకుచెప్పాను. రేపు అఫీసుబయటకు రెండువేల అయిదొందలు జమకట్టాలి. వెళ్ళిరండి!”

లోపలికి అడుగుపెడుతున్న మూర్తికి ఈ మాటలు వినించాయి! తలవంచు కొని వెళ్తున్న అన్ననుచూచి అదిరిపోయాడు. నువనన్న తరుక్తుపోయింది.

“మీరు కొంచెం ఎదుగ్గా వున్నట్లున్నారు”

“హల్లో గుడ్ మార్నింగ్ సార్! రాండి ఏదో అఫీసు గొడవలు! కాఫీయర్ కొంత మొత్తాన్ని ఛార్జ్ జబ్బుకు వాడుకున్నాడు....”

“అలాగా....ఎంతనష్టం మీకు....?” మూర్తిగొంతు వణికింది.

“రెండున్నరవేలు....పాపం అతనూ మంచివాడే!....ఇంటిలోని కష్టాలవల్ల పాపం!” మానేజరు సానుభూతిచూపించాడు.

మూర్తిమనస్సు వికాసమయింది. మూడేళ్ళక్రింద....

మంగళగిరి పానకాలరాయని గుడిగోపురం చాల ఎత్తుగావుంది. నీలి ఆకాశంలో నక్షత్రాలు మిణుకుమంటున్నాయి! కొండమీద గుడిలోని దీపాలు, గంటలు కనిపిస్తున్నాయి, వినపిస్తున్నాయి! ప్రకృతి అష్టోదముగావుంది.

ఇదిచూచి అనందించటానికి మనస్సు దగ్గర్లోలేదు. రైలు విజయవాడకు బయలుదేరింది. అదేరైలులో అన్నదమ్ములు ప్రయాణము చేస్తున్నారు. ఒకర్నొకరు చూచుకోలేదు.

రాత్రి భారంగానే గడిచింది. అఫీసులో అడుగుపెట్టాడుకృష్ణమూర్తి. వధ్యశిల చేరుకున్నట్లుంది అతనివాలకం!

మేనేజరు గదిలో అడుగువేసాడు. “రాండి! కూర్చోండి కృష్ణమూర్తిగారు! మంచివార్ని దేవుడు చల్లగాచూస్తాడు.” అన్నాడు మేనేజరు. ప్రోలీసు అఫీసును చూస్తానేమో అని ఆనుకున్న కృష్ణమూర్తి అశ్చర్యపడిపోక ఏంచేస్తాడు?

“మీరు ఇంక నిశ్చింతగా పనిచూచుకోవచ్చు. నిన్న డిప్టీడైరెక్టరు మూర్తిగారువచ్చారుగా! మద్రాసునుంచి

మనపాళ్లరి మాడటానికి....అయనకు ఎంతదయ అనుకున్నావ్?”

“అయన....”

“మీనంగతివిని డబ్బు అయనలుచ్చారు. మీకు వుత్తరంకూడా.”

ఉత్తరం విప్పాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఈనాటికి మీబుణం లేకమయినా తిర్చుకోగలందులకు సంతోషిస్తున్నాను. ఈ చెక్కు మీ అవసరాలను తీరిస్తే అంతకంటే కావల్సిందిలేదు. వదినకు అరోగ్యము దేవుడు ప్రసాదించుగాక!” ఇట్లు, తమ్ముడు.

మూడువేలరూపాయల చెక్కు గాలికి రెపరెపలాడింది. “తమ్ముడూ” అని అతని పెదిమెలు వ్యర్థప్రయత్నము చేసాయి వల్లటానికి.

“సార్! నన్ను క్షమించాలి? అతనే మాతమ్ముడు....నేను దూరంచేసుకున్న రత్నం....అతను ఎక్కడదొరకుతాడో”

“ఓ అలాగా! మద్రాసుమెయిలులో ఈ రాత్రి వెళ్ళుతాడు. నిన్న బందరుకు వెళ్ళాడాయన కలంకారి పరిశ్రమను చూడటానికి....”

సెలవుతీసుకొని కృష్ణమూర్తి బయటికి పరుగెత్తాడు.

“నీకుచేసిన ద్రోహానికి....”

“చాల్లేవదిన! నీ ఆశీర్వాదమే నన్ను యింతవాణ్ణిచేసింది. గతం మర్చిపోవటము మంచిది.”

“మన సంసారములోని మబ్బులు విడిపోయాయి. ఇంక మిగిలివున్న సుఖాల భారంతప్ప....”

రామమూర్తి సుఖాలవైపు చూచాడు. పెండ్లికూతురులాగ తలవంచుకుందామె. సిగ్గుతో తోటవైపు పారిపోయింది.

“రేపు....వచ్చేనెల ఆభారముకూడ వాడే తీరుస్తాడు. ఏంరా తమ్ముడూ?”

సమాధానములేదు. తమ్మునివణాఖములో విణునవ్వు వెల్పింది. అదీ జబాబుగా!

మబ్బులులేని ఆకాశములో సుధాకరుడు చిణునవ్వులు వొలకపోస్తున్నాడు. మల్లెపూవులు విరగపూసివున్నాయి! మల్లెచెట్టుక్రింద సుఖాలనుచూచి “ఏం సుఖీ! నేనంటే నీ కిష్టమేనా? లేక....” అన్నాడు చిన్నబావ.

“నాతో ఒక్కమాటైనా చెప్పకుండా పారిపోవటం బాగాలేదు” అన్నది బుడ్డి మూతితో.

“ఇకనుంచి నీ అజ్జలేంది ఈఘటం కదలదులే! ఇదో ఒట్టు” అని బేతిలో చేయివేశాడు. మల్లెపూవులు సాక్ష్యంగా తలలూచాయి! సుఖముఖము వికసించింది.

సి ప్పి లి న్నో

దీని సేవవలన తిరునట్టి వ్యాధులు, మేహ పాడలు, మేహ వ్రణం, మేహ వాయువు, మేహ జ్వరం, నలుపు, తెలుపు, ఎరుపు, మేహములు, గ్రంథి తీట, గుంటవుండ్లు, నయముకాని వ్రణములు, కంఠమాల, తొడలో కలుగునట్టి ఆరటి పూవువంటి గడ్డలు, తామర, తిమ్మిర వాయువు, మేహ పగుళ్లు, శుక్ల మూత్రము, మధుమేహము ఇటువంటి సకల వ్యాధులను గ్యారంటీగా గుణ పరచును. స్త్రీ పురుషులు వాడవచ్చును 20 పూటలమందు రూ. 3=50 న.పై.

ధ న ల క్షి అ డ్ కో., త. పె. నెం. 1376, మద్రాసు-1.